

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Februarii. Fames durissima necessitatum, deformissima malorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Februar. *Tessera.* 125

quam posterius eligerem. Tolerabilior est damnatis
ipsa gehenna, quam horum intuitus. Converte nunc
oculos ad tuos oculos, & cautè illos aperi. Quia o-
culi illi qui ad impudicos intuitus laxatis excurre-
bant habenis, qui furtiva libidinum negotia per lo-
quaces procurabant nutus, qui contuendis fœdis
imaginibus sese oblectabant, horribilium spectro-
rum contuitu infestabuntur, aspicient terribile illud
domicilium, illum squalentem carcerem, istud sta-
gnum inundans incenso sulphure. Sit tibi igitur, ne
postea patiaris, in hac vita horror, & metus ne oculis
pecces, sit dolor, metus, & fletus postquam peccasti,
ne illic te præcipites, ubi

Est dolor atque metus, perque omnia facula fletus.

16. DIES FEBRUARII.

Fames durissima necessitatum, deformissi-
ma malorum. *Quint. declamat. 12.*

Fames. & I. **S**i in omni, qua premimur necessi-
tate, durissima sit fames: ultimam
necessitatem esse damnatorum ne-
cessitatem, ubi & non tantum quod leve, sed quod
gravissimum, omnium bonorum erit perennis
fames. Quia illorum lingua, & palatum humo-
re semper aliquo imbuentur, sed tam amaro, ut
neque fuligo, neque fel, neque rutha, neque aloës,
neque absynthium illi æquari ullo modo possint.
Ne tamen putemus eos omni prorsus cibo, potu-
que destituendos, exponit nobis Moyses, quis illo-
rum

rum futurus sit cibus, & potus. [a] Uva eorum
fellis, & botri amarissimi. Fel draconum vinum eorum
& venenum aspidum insanabile. Et David, [b] Ig-
& sulphur & spiritus procellarum pars calicis eorum
Quam apposite libi respondent poena, & culpa. Si-
tiunt ebriosi hic vinum, ibi fel draconum vinum eo-
rum? Sitiunt hic aurum? Ibi aurum liquefactum in-
fundetur in os eorum. Sitiunt hic sanguinem, & ele-
dem proximorum? Inebriabuntur ibi sanguine. In-
legimus de Constante Imperatore, cui frater Theo-
dosius Diaconus ab eo imperfectus, adhuc viventem
poculum plenum sanguine, habitu Diaconi saepi
apparens, porrigere visus est ac dicere: *Bibe fratres*,
Sicque eum fugientem, ac loca mutantem, insegu-
clamoribus. Aliud illis ibi obtrudetur poculum ab
Archimagiro illo tartareo, condito omni omnium
turpitudinum colluvie.

II. Sed nulla major fames, sitisque præ illaque-
damnatus quisq; avidissime desiderat Deo frui, ejus-
que cælesti mensâ, nunquam saturandus. Quænan-
tanta est vis mali, quæ conferri potest cum summo
illius boni, scilicet Dei privatione, in cuius spem boni
fuerat procreatus, & sine quo absolutionem, perfe-
ctionemque suam assequi non potest? Et hæc tam
boni privatio, quid habeat in se mali, ita delucidè ejus
intelligentiæ sese offeret, ut hæc sola cogitatio plus
poenarum illi sit allatura, quamvis illa ignis æterni,
qua vincitus ne se possit movere tenebitur. Rutilius
mæstrore contabuit, quod in consulatu petendo re-
pulsam fuisse passus. Urbanus II. Pontifex mox Fer-
rariæ mortuus est, ubi audivit Jerosolymā à Sultano

[a] Deut. 32. [b] Psal. 10.

occupatam. Benedictus primus sic subito expiravit, cùm inaudiit Longobardos Romanam invasisse. Si hæc tantilla damna nata sint tantum inferre dolorem, quid fiet ubi de maximo quod ab homine timeri, vel ab Angelo concipi potest, damno agetur? Si terribilium omnium terribilissimum est mors, quod animam à corpore separet, quid non æterna mors faciet, quæ animam à Deo retrahit, & à primo principio, & fine ultimo suo separat?

III. Deus est nostri curriculi bravium, nostræ navigationis portus, nostræ militiae corona, nostri laboris merces, nostræ peregrinationis patria, nostri laboris quies: ipse omnis appetitus satietas, omnis desiderii quies, omnis motus meta, cuiusvis inanitatis plenitudo, omnium deniq; finium ultimus finis; quid erit æternum tanto bono, in quo uno est complexio bonorum omnium, privari? Erit hoc desiderium videnti Dei, instar ardoris sitis, à qua implacabili æstu visceris torrebuntur. Erit illa cupiditas, quasi rabida fames, quam ipse Deus in eorum stomacho nutriet, eaque ita vexabuntur, ut qui perpetuo buccellam panis irrito clamore postularerit. Res quælibet suum appetit locum, ad eumque toto naturæ conatu fertur, lapis ad centrū, ignis ad cælum. Deus solus locus est ubi quiescat, domicilium ubi habitet, creatura ratione prædicta. Ita homo extra illum locum, instar erit luxati brachii, aut pedis, quorum nulla est sine gravissimo labore motio. Sic & omnes animi facultates suo quasi loco motæ ac dejectæ, id est spoliatae Deo, nil unquam rectè agere poterunt, nihil absque tristitia cogitare, aut moliri. Qualis erit igitur fames in Intellectu ad verum, in voluntate ad Bonum, in tota

17. DIES FEBRUARII.

Fletus erit ab ignem , qui non extinguitur
stridor ob vermem , qui non moritur
S. Bernard. in Sermon.

Vermis I. **F**ore inter voraces ignes , vorac stavi pa
consci simos quoque ve mes , est consu fellis ?
entiz. **F**rans Theologorum , & SS. Pa tis , am
trum consensus , qui totum corpus & singula co Quia p
poris membra mortiferis iectibus depalcant. Sel meretri
trulentior erit illis internus qui animum corrode tis pro
& æternum vellicabit vermis. Hinc Beda exponet messis , j
Christi verba , (a) Vermis eorum non morietur. Ve pter lu
mis dicit seram pœnitentiam , qua nunquam in tor volupt
mentis conscientiam afflictorum mordere cessabit , erunt c
ignis sit pœna extrinsecus sœviens , dolor , vermis inti tanta c
rius accusans. Hoc est quod potissimum miseros illor gantur
affliger , neglexisse totâ vitâ oblatam occasionem quas si
Salutis , & pretiosissimum tempus , concessum acqui sciant ,
rendæ beatitudinis , non suum fecisse , sed turpi otio actu se
inter ludicra hujus sæculi , stultissimè dilapidasse tur mo
Ita conscientia illis proponet omnia tempora , præ III.
teritum , præsens , futurū ; & licet nolint damnati hoc que m
cogitare , tamen illud triplex tempus velint , nolint , biles ,
coguntur cogitare , & sic dum in nullo cōquiescunt , aliud

[a] in Marc. e.g.